

Práce se zabývá problematikou přechodu práv a povinností z pracovněprávních vztahů. Tento institut je na evropské úrovni upraven směrnicí Rady 2001/23/ES o sblížení právních předpisů členských států týkající se zachování práv zaměstnanců v případě převodu podniků, závodů nebo části závodů. Na tuzemské úrovni tuto úpravu nalezneme v zákoníku práce v hlavě XV, části třinácté v § 338 a násl. Práce se věnuje oběma právním úpravám a zkoumá, jak byla provedena implementace směrnice do českého právního řádu. Dále také srovnává přístup SDEU a NS k tomuto institutu.

Téma je nejprve stručně představeno v úvodu. Druhá kapitola vysvětluje základní pojmy. Jádrem práce je třetí a čtvrtá kapitola. Velký prostor je věnován vymezení působnosti úpravy, tedy určení případů, na které se vztahuje. První část třetí kapitoly popisuje úpravu ve směrnici a postupný vývoj i současný pohled SDEU na tento problém. K aplikaci směrnice dochází v případech, kdy je převedena hospodářská jednotka, jež si zachovává svou identitu. Druhá část třetí kapitoly se věnuje stejnému tématu v českém právu. Zákoník práce stanoví jako hlavní podmínku přechodu převedení činnosti nebo úkolů zaměstnavatele. Čtvrtá kapitola obsahuje v jednotlivých podkapitolách informace o důsledcích převodu. Zaměstnanci jsou chráněni proti ztrátě zaměstnání a zhoršení pracovních podmínek. Důležitá je povinnost informovat a projednat okolnosti převodu se zástupci zaměstnanců. V závěru jsou shrnuty výsledky práce, je zhodnocena současná česká právní úprava a nabídnuty náměty de lege ferenda.